

Oszályozás		796.725.85	
Budapestre vonatkozó újságcikkek		1961	
Szerző:	Kéri János	Személy:	
Cím:	Pálya	Helyszám:	
Forrás:	Népszport Pp.	(Köt. v. füz.):	(Oldal)
	(Hely)	(Idő)	

A British European Airways, az Angol Légitársaság és a MA-LÉV április elejétől kölcsönösen közvetlen légijáratot indít Budapest és London között. Ebből az alkalomból a BEA sétatrepülésre hívta meg a magyar sajtó képviselőit. Olyan Vickers Viscount 800-as típusú, -4 motoros, turbolégcsavaros gépen repültünk, amilyenrel — a MA-LÉV kedden és pénteken repülő IL-18-asai mellett — a hétfői és csütörtöki angol járat szállítja majd az utasokat átlagosan 500 kilométeres sebességgel, 7000 méter magasan, teljes kényelemben. Talán az őszi angol-magyar atlétikai viadalra is éppen ilyen gépen utaznak majd válogatott versenyzőink.

Nekem azonban a sport másról is eszembe jutott a magasan. Repültem már London felé, Stockholm felé, sőt Teherán felé is. Mindig érdeklődéssel figyeltem: vajon mennyi sporttelepet látok a mélyben. Itt többet, ott kevesebbet fedeztem fel. És repültem már Budapest felé is — hazatérőben. Ilyenkor azonban a visszatérés öröme a Dunát, a Szigetet, a Parlamentet és — talán — a Népstadiont látatja az emberrel. Az apró sporttelepek beleolvadnak gyönyörű fővárosunk nagyszerű panorámájának pompázatos képébe. Most azonban a meghívás jóvoltából nem Budapest felé, hanem Budapest fölé repülhettem. Megragadtam hát az alkalmat, hogy itthon is olyan kíváncsisággal nézzek körül, mint más nagy világvárosok fölött.

Érdekes. Innen föntről nem szorít annyira a cipő. Alig akadhat ugyanis világváros Európában, amelynek képét annyi zöldgyepes, piros- és szürkesalakos, meg homokos sporttelep tarkítaná, mint szép fővárosunkét. S bár jóval kisebb mértékben, de a medencék napfényt visszaverő csillogása is belejátszik a kép megnyerő összhatásába. És mégis... Innen fentről is látszik valami más... Vagy talán éppen innen látszik a legjobban. Többek között az, amiről a Népszport hasábjain már jóideje folyik vita: — elindultak a sporttelepek. Kifelé tartanak a város közepéből. Hiába kerestem például a Baross utcában a vörössalakos kézilabdapályát: volt — nincs. Pedig a város közepén élő embernek is kell a kapcsolódás, a szórakozás, az egészséges testmozgás.

Azt persze, hogy ezek az elindult sporttelepek megérkeznek-e valahová, felütik-e a tanyájukat egy újabb helyen, szaporítják-e a külső területek pályáinak számát, — innen fentről, ilyen rövid repüléssel nem lehet megállapítani. Viszont sajnálatos tényként lehet megállapítani azt, hogy Budapest pályáinak egy része elhanyagolt, még így „madártávlatból” is árulkodik arról, hogy azt sem becsüljük meg eléggé, amink van. Már pedig a pálya-kérdésnek nemcsak a meglevő pályák megtartása, hanem karbantartása is lényeges része. S hogy ne mondhassa senki, hogy felületesen, „madártávlatból” ítélem meg a kérdést, hadd mondjak el még valamit.

Fenn jártam Budán, a Dániel úti nyomdász-üdülőben. Ennek szomszédságában, a Zrínyi-nyomda üdülője mögött érdekes sportlétesítményt fedeztem fel. Valamikor nagyszerű röplabdapálya lehetett. Még betonból készült diszpáholyt is építettek hozzá. Salakját azonban legnagyobbreszt már elborította a gaz. Tartóoszlopai rozsdásak. Kerítése kidőlt, megrongálódott. Mellette megvetemedett, tönkrement kosárlabdapalánk hever a földön. Nem tudom, kié a pálya, de azt tudom, hogy két üdülő határára hever — a szó szoros értelmében parlagon. S ha egyik gazdája elhanyagolta, miért nem igényli egy másik? Miért nem állítják helyre?

S miért nem tartanak karban Budapest és ország-szerte jónéhány sporttelepet? Ha ezekhez hozzányúlnánk, ki tudja, hány új sporttelepet nyernénk?!

Hozzájuk kell hát nyúlnunk. Nem hagyhatunk pusztulni anyagi értékeket. És nem hagyhatjuk azokat az emberi értékeket sem, amelyeket éppen a pályákon való sportolás, felüdülés állítana helyre a hétköznapi fáradtságból való kikapcsolódással. Gondoljunk hát erre is, amikor a pálya-kérdésről beszélünk — annál is inkább, mert a kormány nagy jelentőségű határozata is felszólítja az illetékeseket: „Fokozottabban gondoskodjanak a tulajdonukban levő sportlétesítmények fejlesztéséről, korszerűsítéséről, karbantartásáról.” Ezzel is hozzájárulhatunk, ezzel is hozzá kell járulnunk a Kilián-mozgalom sikeréhez.

Kéri János